

V
1869

hi

h. v. v. Q. XVIII, 18.

DE MORTE IN=

CLYTI HEROIS, ET OPTIMI PRIN-
CIPIS AC DOMINI, DOMINI IOAN-
NIS FRIDERICI DVCIS SAXONIAE,
LANDGRAVII TVRINGIAE ET
MARCHIONIS MISNIAE.

Epicedion.

Authore

IOANNE SCHOSSERO
Turíngo.

ERPHVRDIAE.

ANNO M. D. LIII.
Mense Septembri.

AD MAGNIFICVM VIRVM,
DIGNITATE, ERVDITIONE AC VIR-
TVTE PRAESTANTEM D. CHRISTIANVM
Brück, iuris utriusq; Doctorem, Consiliarium illustri-
morum Ducum Saxoniae, Dominum
suum colendum.

Clare uir Aonij cultor celeberrime fontis
Dogmata qui lati cognita iuris habes,
Cuius in ore tenet cultam facundia sedem,
Nestoris aut Graij quanta Periclis erat.
Si libet atq; sinunt magnarum pondera rerum,
Incumbunt animo quæ sine fine tuo:
Accipe, pertenuem non dedignatus honorem,
Paucula Schofferi carmina ducta manu.
Carmina quæ tristi lachrymis de corde profectis
Deplorant nostri fata suprema Ducis.
Magna quidem illius pietas præclaræq; uirtus
Digna fuit uersu liberiore cani.
Ipsemet & poteram prolixis uersibus uti,
Ante mihi numeris ni celebrata foret.
At tu Saxonica Doctor prælustri in aula,
Qui iam consilio regna paterna iuuas,
Ne contemne sua teneras ætate Camœnas
Paruaq; cum magno scripta fauore iuuas.
Quæq; tibi grato de pectore dona feruntur
Parua licet, grato pectore dona feras.
Sic ubi præualidas dederint mihi numina uires,
Carminè non humili teq; tuosq; canam.

Ioannes Schofferus
Turingus.

DE MORTE IN=
CLYTI HEROIS, ET OPTIMI PRIN=
CIPIS AC DOMINI, DOMINI IOAN=
NIS FRIDERICI, DVCIS SAXONIAE,
LANDGRAVII TVRINGIAE ET
MARCHIONIS MISNIAE.

Epicedion.

NVper ut Aonio celebrastis gaudia cantu,
Per loca tollentes gratos Helyconia plausus,
Cum fuit in patriam sedesq; receptus auitas
Magnanimus Princeps, cui Misnia foeta metallo
Plenaq; frugiferis Turingia paruit agris:
Nunc ita spe citius fatali morte perempto
Dicite lugentes funebria carmina Musæ.
Ille quidem certè supremo munere dignus,
Quo nemo coluit uenerandas acrius artes,
Acrius & nemo uestrum promouit honorem,
Quo stetit incolumi doctorum gloria uatum,
Cuius & interitu retro sublapsa refertur,
Quod solet esse tenax foecundis uitibus ulmus,
Sustinet immitem ualido quæ robore uentum:
Hoc fuit ille uiris qui dulcia castra sequuntur,
Castra nouenarum studio sacrata sororum.
Huius in amplexu nam quæ uiolentia belli
Quæ potuere sacras conuellere prælia Musas:
Tota licet diro fuerit Germania ferro
Ceu mare nymbofis, horrendum concita, uentis.

a ij Cognorat

Cognorat longo princeps edoctus ab usu,
Cuncta gubernari doctrinae munere, nilque
Artibus ingenuis praeclearius esse per orbem.
Vel quia uirtutis studium fontesque ministrant,
Nec feritate sinant animum rabieue teneri.
Vel quia cōstringant homines compagine legum,
Viuat ut unanimi stabilis respublica coetu.
Vel quia diuini pandant oracula uerbi,
Atque iter è terris ad caelica gaudia monstrant.
Vel quia conseruent Heroum gesta, decusque
Non unquam mortale ferant praestantibus actis.
Conuenit idcirco lachrymis & carmine moesto
Eximium lugere Ducem, qui digna Comœnis
Ac simul illarum cultoribus oia fecit.
Atque utinam superas potuisset longius auras
Carpere, crudeles Germania dura tumultus
(In sua uesanos ut uiscera commouet enses)
Tolleret hoc autore, pias & sumptibus artes
Non fera nutriret miserandi incendia belli.
Pacis enim studiosus erat, quia commoda pacis
Nec minus armorum fraudem cognouerat Heros
Atque laceffitus tentabat cuncta, priusquam
Aspera bellaci misceret praelia dextra.
Attamen aduerso nimium commotus ab hoste
Quamlibet inuitus, patrijs fulgebat in armis,
Et grauitate sua uulgusque ducesque regebat,
Multa Deo similis, ualidos quia corporis artus
Dignaque praecclaris natalibus ora tenebat.

Hinc

Hinc omnes proceres coniunctis uiribus ibant,
Ille rebellantem qua tela ferebat in hostem,
Ceu, petijt quondam cum fortes Hector Achiuos
Longa manus Troũ per Dorica castra secuta est.
Aut cum Dardaniõs petijt uiolentus Achilles,
Iuncta simul magnis conatibus arma tulerunt
Tydides, & marte ferox Telamonius Ajax,
Atridæ gemini, nec non facundus Vlysses.
Quis fuit Heroes inter, qui Teutonis oram
Præstanti uirtute regunt, qui principis huius
Non duplici fuerit miratus nomine laudes?
Tum quòd consilio superaret & arte togata
Mille Duces, tum quod sæui certamine belli
Non foret è numero multorum clarior alter.
Illius auxilium gentes petiere remotæ
Sæpius, inuictis quibus adfuit impiger armis.
Sicut enim fortes animalia cuncta leones
Horrescunt, illisq; manus & brachia tendunt:
Non aliter cunctis fuit hostibus ille timori.
More Gigantæo sed enim non prælia gessit,
Conatus magnum bello superare Tonantem,
Quod faciunt rigidi crudelia monstra Tyranni.
At pro lege Dei, pro relligione tuenda
Ardua sollicito certamina marte peregit.
Hac ratione tulit facie spectabile uulnus,
Hac ratione fuit patria de sede remotus,
Hac ratione tulit tantos sine fine labores,
Ut rear ingenti supressum mole laborum.

a iij

O patria

O patria infelix, quæ tot labefacta procellis
Bellorum, uarios animo perpessa fuisti
Hactenus indigna sub conditione dolores,
Quam miser est rerum status & fortuna tuarum.
Ferre satis fuerat diuturni tœdia belli,
Exiliumq; Ducis longos spectasse per annos,
Ni fuerit uisum superis, ut prorsus & illum
Eriperent terris, diuûmq; in sede locarent,
Quo tibi sperabas aliquam uiuente salutem.
Tristis eras, tanto solatia nulla dolori
Admittens, patrijs quando deductus ab oris
Vincula sub Domino pateretur Cæsare Princeps.
Te centum uidere dies lachrymisq; solutis
Et prece magnorum placantem numina Diuum.
Te centum uidere dies laniare capillos,
Nequicq; pauidis & plangere corda lacertis.
Donec mota foret superûm diuina potestas,
Ne magis orbatam pateretur Principe terram,
Terram quæ fuerat spaciofo tempore lustrî
Ob Ducis exilium sæuicq; incommoda martis
Ah nimis immensa circumdata ualle malorum.
Lata, resoluebas crudeli pectora luctu,
Proq; salute Ducis, pro libertate recepta
Festa celebrabas iucundo tempora plausu.
At fuit illa tibi breuis & peritura uoluptas,
Nam uix incolumem patriaq; in sede moratum
Altera spectârat messis, cum morte peremptus
Et regnum patriæ uenerandaq; scepra reliquit.

Merfa

Merfa iaces igitur supremo gurgite, nondum
Antiqui penitus damni releuata procellis.
Illa dies autem tibi quæ clarissime Princeps
Antiquos iterum regni promisit honores,
Primaq; monstrauit requiem, finemq; laborum,
Illa dies omnem uitæ tibi præscidit usum,
Inuiditq; decus populo immortale relicto.
O Princeps patria longè infelicior ipsa
O quater infelix, quæ nam uiolentia fati
Te fuit innumeris iamdudum casibus actum
Non passa ulterius producere fila senectæ?
Debueras ipso quali iam requiescere portu,
Ac lucere tuas augusta pace per urbes,
Lætitiâq; frui patriæ plausuq; tuorum,
Hoc decus omne tibi ni Parca maligna negarit,
Fallor? an immenso curarum pondere pressum
Nuper & orbatum præclaræ coniugis usu
Vlterius piguit spacium decurrere uitæ?
Si fuit Euridicen quondã Rhodopeius Orpheus
Per Chaos infernum, tenebrosaq; regna secutus:
Quis neget ad cœli nectar manesq; beatos
Te uoluisse sequi dilectæ coniugis ora?
Sicut enim longos fuerat tibi iuncta per annos,
Cumq; thori consorte graues experta dolores:
Nunc ita coniunctam uoluisti uiuere tecum,
Quâ uiuunt iusti post ultima funera cœtus.
Salue cœlicolas inter uenerabilis omnes,
Cum thalami socia Dux ô celeberrime salue,
Non

Non aliquis uestro superum certarit honori,
Iam chorus ætherei uobis assurgit Olympi,
Atq; simul uestrum decus admiratur, & alta
Voce canit laudes, resonat concentibus æther,
Læticiaq; fremit spatiosi machina cœli.
Iam datur amplecti uobis pietate probatos
Saxonix proceres, olim qui fortibus ausis
Alta sui generis famam super astra tulerunt.
Aligeri circum pueri gradiuntur ouantes,
Pars tibi sub pedibus princeps redolentia spargunt
Lilia, pars manibus uestem contingere gaudent,
Pars tua rite legunt uestigia, parsq; sequentem
Ante thronum certant supremi sistere Regis.
Ipsemet extinctus iam nil nisi gaudia captas,
Spernis & humane casus ac tœdia uitæ.
At nos terra quibus patet, & quos morte relinquis
Lugemus merito tua fata, tibiq; perempto
Extremum lachrymis gemituq; probamus honorem
Noxia nam populo tua funera summa fuerunt,
Qui tibi commissis fuerat flectendus habenis.
Orba parente suo ueluti, respública luget,
Nuper in immensa serie iactata malorum,
Spemq; suam cecidisse refert, qua sospite cunctam
Quamuis magna foret, poterat sarcire ruinam.
Consilio confisa tuo que tempore belli
Pacificoq; fuit penitus, Germania luget,
Eximiumq; decus sibi funere credit ademptum,
Quo nil maius habet, quo nil prestantius unquam
Ipsamet

Ipsamet Heroo uidit de sanguine natum.
Quid referam proceres Romani lumina regni
Quorum magna cohors indigna morte necatum
Te dolet, & mœsti dat plurima signa doloris.
Ipse Borussiacæ Princeps clarissimus oræ
Qui tibi frater erat, cui frater & ipse fuisti
(Tanta fuit uestri uis & coniunctio amoris)
Luget, & assiduo sese mœrore fatigat.
Namq; silere tubas, resonantia cymbala, plectrū,
Lætaq; cuncta iubet, iubet & mœstissima cantu
Dicere lugenti Friderici fata Ioannis.
Cōdolet Aonidū chorus, & lachrymosa frequētat
Carmina, nec lauri sua tempora fronde coronat,
Sed postrema suo persoluit iusta patrono.
Summatim lugent omnes uirtutis alumni
Eximiumq; uirum fato periisse queruntur.
Tecum nanq; grauis cecidit prudentia, tecum
Maxima summarum iacet experientia rerum.
Concidit excellens animi constantia tecum,
Concidit insignis pietas: at multa supersunt
Non unq; moritura tuę præconia laudis.
Non ego, si possim cunctos superare loquendo,
Natorum lamenta queam narrare tuorum.
Ah nimis inuiti patriæ moderantur habenas,
Et mallent charo subiectas esse parenti,
Quamuis non careant pulchra grauitate regendi.
Summe Deus, rerum pater, & suprema potestas,
Cuius ad æthereum deduxit spiritus agmen

b Præstans

Q. 1869

Præstantem pietate Ducem, fecitq; relictas
Esse, sub Arctoo quæ degunt sydere, gentes:
Si tibi complacuit cœlo donare parentem,
At seruare uelis præstantia pignora natos
Incolumes, regno qui nunc potiuntur auito,
Exuperantq; suos claris uirtutibus annos:
Ne labefacta cadat penitus respublica, neue
Indefensa tui minuatur gloria uerbi.

FINIS.

nc

Pon Vc 1869, 2K

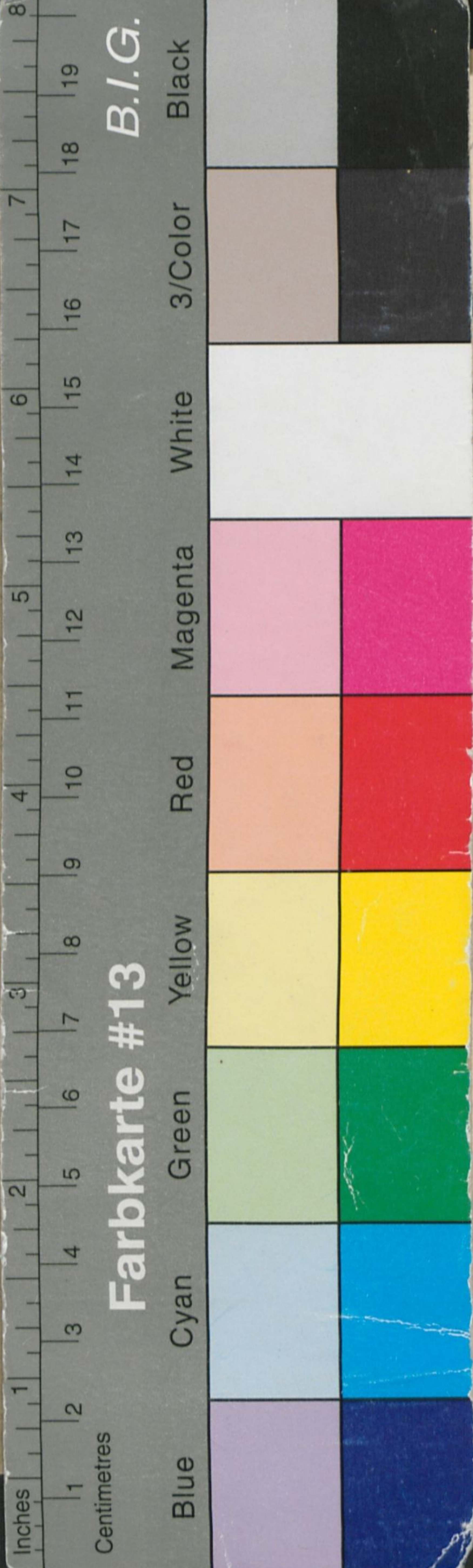
ULB Halle

3

003 330 095

B.I.G.

Farbkarte #13

QR XVIII, 18.

V c
1869

DE MORTE IN=

TI HEROIS, ET OPTIMI PRIN=

PIS AC DOMINI, DOMINI IOAN=

NIS FRIDERICI DVCIS SAXONIAE,

LANDGRAVII TVRINGIAE ET

MARCHIONIS MISNIAE.

Epicedion.

Authore

IOANNE SCHOSSERO

Turingo.

ERPHVRDIAE.

ANNO M. D. LIII.

Mense Septembri.

